

Zadeva C-791/22

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

28. december 2022

Predložitveno sodišče:

Finanzgericht Hamburg (finančno sodišče v Hamburgu, Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

6. december 2022

Tožeča stranka:

G. A.

Tožena stranka:

Hauptzollamt Braunschweig (glavni carinski urad v Braunschweigu, Nemčija)

Predmet postopka v glavni stvari

Cigarete iz tretjih držav, ki so bile neobdavčene ponujene na tržnici na Poljskem in ponovno prodane kupcu v Nemčiji – Direktiva 2006/112/ES – Carinski zakonik Skupnosti – Možnost pobiranja uvoznega DDV s strani davčnih organov v Nemčiji

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga prava Unije, člen 267 PDEU

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je v nasprotju z Direktivo 2006/112/ES, zlasti členoma 30 in 60 te direktive, če nacionalna zakonodaja razglasi, da se člen 215(4) Uredbe (EGS) št. 2913/92 smiselno uporablja za uvozni DDV?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti členi 30, 60, 62, 70, 71

Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: ZK), zlasti členi 40, 202, 215(4)

Navedeni nacionalni predpisi

Umsatzsteuergesetz (zakon o davku na dodano vrednost; v nadaljevanju: UStG), zlasti člen 21(2), ki določa, da se za uvozni DDV smiselno uporabljajo določbe o carinah.

Kratek povzetek dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka izpodbija odmero uvoznega DDV na pretihotapljene cigarete. Tožeča stranka s prebivališčem na Poljskem je 29. septembra 2012 na tržnici v mestu Słubice (Poljska) kupila skupno 43.760 cigaret, na katerih so bile le ukrajinske in beloruske davčne nalepke. Ne da bi obvestila carinske urade, je te cigarete prepeljala v Nemčijo, kjer jih je 2. oktobra 2012 v bližini mesta Braunschweig predala nemškemu kupcu. Med predajo je bila tožeča stranka prijeta, cigarete pa zasežene in pozneje uničene.
- 2 Z odločbo o odmeri davka z dne 3. februarja 2015 je tožena stranka za cigarete določila uvozni DDV v višini 2006,38 EUR. Cigarete so bile nezakonito vnesene na carinsko območje Unije. Zato je v skladu s členom 202(1)(a) ZK nastal carinski dolg. Ker bi tožeča stranka to morala vedeti, je v skladu s členom 202(3), tretja alinea, ZK carinski dolžnik. Ob smiselni uporabi navedenih carinskih določb v skladu s členom 21(2) UStG je nastala davčna obveznost, tožeča stranka pa je postala dolžnica za plačilo uvoznega DDV. Tožeča stranka s tožbo izpodbija to odločbo o odmeri davka.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 3 Vprašanje za predhodno odločanje je vsebinsko enako drugemu vprašanju za predhodno odločanje v zadevi C-368/21. Sodišče na to vprašanje v sodbi z dne 8. septembra 2022, Hauptzollamt Hamburg (Kraj nastanka DDV II) (C-368/21, EU:C:2022:647), ni moglo odgovoriti, ker glede na odgovor na prvo vprašanje za predhodno odločanje ni bilo pomembno za odločitev.
- 4 Predložitveno sodišče v nasprotju z zadevo C-368/21 meni, da je izključeno, da bi bil kraj uvoza zadevnega blaga za namene DDV v Nemčiji. Kraj uvoza cigaret je namreč na Poljskem. Cigarete so neunijsko blago, saj so bile na njih ukrajinske in beloruske davčne nalepke. Na Poljsko so bile prepeljane na neznan način. Tam so vstopile v gospodarski krogotok Unije, saj so bile ponujene v prodajo na poljski

tržnici. Cigarete torej niso bile v tranzitu kot paketne pošiljke, ki so bile predmet zadeve C-26/18 (sodba z dne 10. julija 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung, C-26/18, EU:C:2019:579), ali vozilo, obravnavano v zadevi C-368/21. Nič ne kaže na to, da so bile cigarete namenjene izključno porabi zunaj Poljske. Cigarete je namreč kupil tudi prebivalec Poljske, in sicer tožeča stranka. Šele on se je odločil, da jih proda naprej v Nemčiji.

5 Predložitveno sodišče zato domneva, da gre za tri obdavčljive transakcije:

(1) uvoz cigaret iz tretje države na Poljsko (člen 2(1)(d) Direktive 2006/112),

(2) dobava cigaret tožeči stranki s strani prodajalca na tržnici v mestu Słubice (člen 2(1)(a) Direktive 2006/112),

(3) nakup cigaret znotraj Skupnosti s strani stranke tožeče stranke v Nemčiji (člen 2(1)(b)(iii) Direktive 2006/112).

6 Predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe je le obdavčitev prve transakcije, in sicer uvoza cigaret na Poljsko. Ker pa je uvozni DDV nastal na Poljskem, bi bili nemški carinski organi pristojni za odmero uvoznega DDV le, če bi se zaradi fiktivnega dogodka iz člena 215(4) ZK *smiselno* štelo, da je uvozni DDV nastal v Nemčiji. Člen 21(2) UStG določa, da se ta določba carinske zakonodaje *smiselno* uporablja za uvozni DDV. V obravnavani zadevi so *smiselno* izpolnjeni pogoji iz člena 215(4) KZ: toženi nemški carinski organ je ugotovil, da je dolg uvoznega DDV nastal zaradi nezakonitega vnosa cigaret iz tretje države na Poljsko, in sicer *smiselno* v skladu s členom 202(1)(a) ZK. Ta dolg uvoznega DDV je manjši od 5000 EUR, to je 2006,38 EUR. Tako se šteje, da je dolg uvoznega DDV nastal v Nemčiji.

7 Vendar se postavlja vprašanje, ali smiselna uporaba člena 215(4) ZK, ki jo določa člen 21(2) UStG, nasprotuje Direktivi 2006/112. V tem primeru se člen 215(4) ZK ne bi smel *smiselno* uporabljati za uvozni DDV. Z vidika prava Unije smiselna uporaba člena 215(4) ZK ne bi bila sporna, če bi Direktiva 2006/112 sama odredila uporabo te carinske določbe v obravnavani zadevi, in tudi če Direktiva o DDV ne bi zahtevala smiselne uporabe člena 215(4) ZK, bi bila dovoljena v okviru prava Unije, če je Direktiva o DDV ne bi prepovedovala.

8 Edina določba Direktive 2006/112, ki bi lahko v obravnavani zadevi odredila uporabo člena 215(4) ZK za uvozni DDV, je člen 71(1), drugi pododstavek, te direktive. Ta določba – za razliko od člena 71(2) te direktive – predpostavlja, da je blago dejansko zavezano carinskim dajatvam. Tako je v obravnavanem primeru, saj je zaradi nezakonitega vnosa cigaret nastal carinski dolg v skladu s členom 202(1)(a) ZK. V skladu s tarifno podštevilko 2402 2090 kombinirane nomenklature, kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011, se carinski dolg izračuna na podlagi dajatve v višini 57,6 %. Za, med drugimi, tak primer člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 določa, da „obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastaneta v

trenutku nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna teh dajatev“. Obdavčljivi dogodek je v členu 62(1) te direktive opredeljen kot dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna DDV. Obveznost obračuna v skladu s členom 62(2) te direktive nastane, ko ima davčni organ pravico zahtevati davek.

- 9 V tej določbi sta – abstraktno formulirano – obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV v določenih vidikih povezana z obveznostjo obračuna carinske dajatve. Po mnenju predložitvenega sodišča je to napotitev na carinsko zakonodajo mogoče razumeti na dva načina. V skladu s široko razlago določba na carinske predpise napotuje glede vseh pogojev za nastanek obveznosti plačila DDV. Po ozki razlagi določba na carinske predpise napotuje le glede trenutka nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna DDV.
- 10 Bundesfinanzhof (zvezno finančno sodišče, Nemčija) člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 razume kot celovito napotitev na carinsko zakonodajo. V skladu s to razlago člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 ne le da ne bi prepovedoval smiselne uporabe člena 215(4) ZK, ampak bi jo celo odredil. Odgovor na vprašanje za predhodno odločanje bi torej moral biti očitno nikalen.
- 11 Predložitveno sodišče pa meni, da člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 na carinske predpise napotuje le glede *trenutka* nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna DDV. To razlago potrjujejo besedilo, zgodovina nastanka in sistematika določbe.
- 12 Besedilo člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 nastanek obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna DDV povezuje s carinsko zakonodajo le glede njegovega trenutka. Besedilo določbe predpostavlja, da sta nastala obdavčljiv dogodek in obveznost obračuna DDV v smislu člena 62 te direktive. Tako ozka in na besedilo usmerjena razlaga člena 71(1), drugi pododstavek, te direktive je smiselna tudi zato, ker je v carinski zakonodaji več določb, ki obravnavajo trenutek nastanka carinskega dolga, npr. členi 201(2), 202–204, 209(2), 210(2), 211(2) ZK. Smiselna uporaba te carinske zakonodaje za uvozni DDV bi pomenila, da bi v teh trenutkih nastal tudi uvozni DDV.
- 13 Vendar pa razvoj člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 govori v prid temu, da določba predpostavlja, da sta obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna DDV že nastala. Razmerje med carinsko dajatvijo in uvoznim DDV je bilo prvič urejeno v členu 7 Druge direktive 67/288/EGS o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Struktura in postopki za uporabo skupnega sistema davka na dodano vrednost (UL 1967, 1303/67). Člen 7(2) te direktive izrecno povezuje nastanek in zapadlost carinskega dolga in dolga DDV. V prvotni različici Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23) člen 10(3) določa podobno: „Pri uvozu blaga

obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka nastaneta, ko se blago vnese na ozemlje države, kot je opredeljeno v členu 3. Če je uvoženo blago zavezano carini [...], lahko države članice obdavčljivi dogodek in datum nastanka obveznosti obračuna davka povežejo s tistimi, predpisanimi za te dajatve Skupnosti.“

- 14 Člen 10(3) Šeste direktive je bil spremenjen s členom 1, točka 6, Direktive 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 o dopolnitvi skupnega sistema davka na dodano vrednost in o spremembi Direktive 77/388/EGS zaradi odprave davčnih meja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 160). Ta spremenjena različica je skoraj enaka različici člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112, ki se uporablja v obravnavani zadevi. V tej različici je povezava med obdavčljivim dogodkom in obveznostjo obračuna uvoznega DDV ter carinskimi dajatvami omejena na trenutek nastanka carinskih dajatev.
- 15 Sistemska umestitev člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 prav tako govori proti sklicevanju na carinskopravne določbe, ki zadevajo druge vidike, razen trenutka nastanka dajatve. Tako je kraj uvoza obravnavan v poglavju 4 naslova V te direktive (člena 60 in 61). Ta naslov se izrecno nanaša na „kraj obdavčljivih transakcij“. Člen 71(1), drugi pododstavek, te direktive pa je umeščen v naslov VI, ki se nanaša na „obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka“.
- 16 Tudi položaj člena 71 v poglavju 4 naslova VI Direktive 2006/112 govori v prid temu, da se določba nanaša na trenutek nastanka obveznosti obračuna DDV, ne pa na njegov kraj. To poglavje je sestavljeno iz dveh členov (člena 70 in 71). Člen 70 določa, kdaj nastaneta obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka ob uvozu. Ne preseneča pojasnilo člena, da se to zgodi v trenutku uvoza. Člen 70 tako za uvoz določa, kar določata člen 63 za dobavo blaga in opravljanje storitev ter člen 68 Direktive 2006/112 za pridobitev blaga znotraj Skupnosti: trenutek nastanka obdavčljivega dogodka in obveznosti obračuna davka.
- 17 Nazadnje, drug sistematičen preudarek govori proti široki razlagi člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112: Če bi ta določba dejansko vsebovala celovito napotitev na carinsko zakonodajo, bi bile določbe Direktive 2006/112 o uvoznem DDV nepotrebne. Za uvoz, ki je zavezan carinskim dajatvam, bi vse vidike uvoznega DDV urejala izključno carinska zakonodaja. Za vsak drug uvoz, za katerega take dajatve ne veljajo, bi uporaba carinske zakonodaje izhajala iz člena 71(2) Direktive 2006/112.
- 18 Predložitveno sodišče iz sodne prakse Sodišča ne more jasno razbrati, ali člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 tudi za kraj nastanka dolga DDV napotuje na carinsko zakonodajo. Sodišče je v odločbi Dansk Transport og Logistik v odgovoru na četrto vprašanje za predhodno odločanje po eni strani poudarilo avtonomijo carinskih dajatev in uvoznega DDV (sodba z dne 29. aprila 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, točka 102). Po drugi strani pa je Sodišče v odgovoru na tretje vprašanje za predhodno odločanje

pojasnilo, da so obdavčljivi dogodki za DDV in carinske dajatve ter obveznosti obračuna DDV in carinskih dajatev v bistvu enaki (točka 91).

- 19 V sodbi z dne 11. julija 2013, *Harry Winston* (C-273/12, EU:C:2013:466, točka 41), je Sodišče v zvezi s členom 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 navedlo: „V zvezi s tem je treba opozoriti, da sta uvozni DDV in carinska dajatev glede glavnih značilnosti primerljiva v tem, da nastaneta z uvozom v Unijo in posledičnim vnosom blaga v gospodarski krogotok držav članic. To vzporednost poleg tega potrjuje dejstvo, da člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV državam članicam dovoljuje, da obdavčljivi dogodek in nastanek obveznosti obračuna uvoznega DDV povežejo z obdavčljivim dogodkom in nastankom obveznosti obračuna carinskih dajatev [...]“
- 20 Drugi stavek tega odlomka je mogoče razumeti tako, da Sodišče člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 razume kot celovito napotitev na carinsko zakonodajo. Vendar pa predložitveno sodišče dvomi, da je treba navedbe razumeti na ta način. Ta odlomek smiselno navaja sodbo z dne 6. decembra 1990, *Witzemann* (C-343/89, EU:C:1990:445, točka 18), in zgolj nadomešča člen 10(3) Šeste direktive s členom 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112. Sodba *Witzemann* pa navaja sodbo z dne 28. februarja 1984, *Einberger* (294/82, EU:C:1984:81, točka 18). Vendar sta bili obe navedeni sodbi izdani pred spremembo člena 10(3) Šeste direktive, izvedeno z Direktivo 91/680/EGS. Ker je Sodišče v točki 41 sodbe *Harry Winston* zamenjalo določbe, vendar svoje formulacije ni prilagodilo besedilu člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 (navaja, da člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive o DDV državam članicam „daje dovoljenje“, čeprav jih je Direktiva 91/680/EGS že dolgo „zavezovala“), predložitveno sodišče svoje sodbe ne želi prehitro opreti na to izjavo Sodišča.
- 21 Nazadnje, pomen točke 41 sodbe *Harry Winston* pa je ublažilo dejstvo, da je Sodišče ta odlomek sicer navedlo v sodbi z dne 10. julija 2019, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579, točka 41), vendar je v njej prišlo do zaključka, da nastanek carinske dajatve ne vodi nujno do nastanka uvoznega DDV. V zvezi s tem se predložitveno sodišče sklicuje na točko 91 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca M. Camposa Sánchez-Bordone v združenih zadevah *Eurogate Distribution in DHL Hub Leipzig* (C-226/14 in C-228/14, EU:C:2016:1), v katerih je ustrezno opredeljen analitični okvir, znotraj katerega je treba odgovoriti tudi na tu postavljeno vprašanje za predhodno odločanje.
- 22 Sodišče je v svojih poznejših sodbah z dne 2. junija 2016, *Eurogate Distribution* (C-226/14 in C-228/14, EU:C:2016:405), z dne 1. junija 2017, *Wallenborn Transports* (C-571/15, EU:C:2017:417), in z dne 10. julija 2019, *Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung* (C-26/18, EU:C:2019:579), prevzelo ta analitični okvir in se v vsaki zadevi posebej vprašalo, ali je nastanek uvoznega DDV mogoče upravičiti za namene DDV. Ti razmisleki bi bili nesmiselni, če bi bilo treba člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 razumeti kot celovito

napotitev na carinsko zakonodajo. Če določbe ni mogoče razumeti tako, da nastanek carinskega dolga skoraj samodejno vodi do nastanka dolga uvoznega DDV, ni razloga za domnevo, da nalaga smiselno uporabo carinskopravnega pravila o pristojnosti za pravo uvoznega DDV.

- 23 Poleg tega predložitveno sodišče meni, da Sodišče na vprašanje za predhodno odločanje še ni odgovorilo v sodbi z dne 3. marca 2021, Hauptzollamt Münster (Kraj nastanka DDV) (C-7/20, EU:C:2021:161).
- 24 Nazadnje, oporne točke za razlago člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 izhajajo iz sodbe z dne 7. aprila 2022, Kauno teritorinė muitinė (C-489/20, EU:C:2022:277), v kateri je Sodišče zavrnilo *smiselno* uporabo člena 124(1)(e) UZK za uvozni DDV.
- 25 Sodišče je najprej ponovilo formulacijo, ki je znana iz sodb Dansk Transport og Logistik in Harry Winston ter v skladu s katero sta uvozni DDV in carinska dajatev „primerljiva“ glede svojih glavnih značilnosti ter po kateri obstaja vzporednost, ki jo potrjuje člen 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 (sodba z dne 7. aprila 2022, Kauno teritorinė muitinė, C-489/20, EU:C:2022:277, točka 47). Vendar Sodišče za razliko od točke 98 sodbe Dansk Transport og Logistik vzporednosti ne prenese na ugasnitev dolga uvoznega DDV. Nasprotno, Sodišče ugotavlja, da Direktiva o DDV ne ureja ugasnitve carinskega dolga, povezanega s tihotapskim blagom, iz razlogov iz člena 124(1)(e) Uredbe št. 952/2013 (sodba z dne 7. aprila 2022, Kauno teritorinė muitinė, C-489/20, EU:C:2022:277, točka 49).
- 26 Tudi če v obravnavani zadevi ne gre za smiselno uporabo carinskopravnih razlogov za ugasnitev, temveč za smiselno uporabo carinskopravnih pravil o pristojnosti za uvozni DDV, predložitveno sodišče sodbo z dne 7. aprila 2022, Kauno teritorinė muitinė (C-489/20, EU:C:2022:277), razume tako, da člena 71(1), drugi pododstavek, Direktive 2006/112 ni mogoče razumeti kot celovito napotitev na carinsko zakonodajo. Le tako je mogoče pojasniti, da Sodišče navaja to določbo ter njene posledice za nastanek obveznosti obračuna DDV in carinske dajatve, da bi nato prepoznalo vrzel v Direktivi o DDV glede ugasnitve dolga DDV.
- 27 Nazadnje se predložitveno sodišče sprašuje, ali je pravilo o pristojnosti iz Direktive 2006/112 izčrpno. Če bi se Sodišče strinjalo z ozko razlago člena 71(1), drugi pododstavek, te direktive, to po mnenju predložitvenega sodišča namreč ne pomeni samodejno, da bi bilo Nemčiji na podlagi prava Unije prepovedano *smiselno* uporabljati člen 215(4) ZK za uvozni DDV. Dejansko gre za vprašanje, ali ta direktiva v členu 71(1), drugi pododstavek, odreja smiselno uporabo člena 215(4) ZK. Drugo vprašanje pa je, ali to prepoveduje, ker jo je treba šteti za izčrpno. To je treba ugotoviti z razlago.
- 28 Kraj uvoza urejata člena 60 in 61 Direktive 2006/112. Dejstvo, da je treba pristojnost za pobiranje carinskih dajatev in DDV obravnavati ločeno (sodba z dne

29. aprila 2010, Dansk Transport og Logistik, C-230/08, EU:C:2010:231, točka 102), bi lahko govorila v prid izčrpnosti členov 60 in 61.
- 29 Vendar je mogoče iz sodne prakse Sodišča (sodbi z dne 2. junija 2016, Eurogate Distribution, C-226/14 in C-228/14, EU:C:2016:405, in z dne 10. julija 2019, Federal Express Corporation Deutsche Niederlassung, C-26/18, EU:C:2019:579) sklepati tudi na drugačno razlago. Tako kot v teh zadevah gre tudi v obravnavanem primeru za posledice kršitve carinskega prava na področju DDV in za vprašanje, katera država članica je pristojna za pobiranje uvoznega DDV. Predložitveno sodišče te odločbe razume tako, da posledice kršitve carinskega prava na področju DDV niso izčrpno urejene v Direktivi o DDV. Tako je lahko Sodišče v teh primerih vprašanje uvoznega DDV povežalo z nezapisanim elementom obdavčljivega dogodka, in sicer vstopom v gospodarski krogotok Unije.
- 30 V teh okoliščinah bi bilo Direktivo 2006/112 mogoče šteti za neizčrpno tudi glede drugih vidikov uveljavljanja uvoznega DDV, če uvozni DDV nastane v zvezi s kršitvami carinskega prava. Besedilo člena 60 Direktive 2006/112 dopušča manevrski prostor za to. Člen 215(4) ZK, ki se smiselno uporablja za uvozni DDV, ne določa kraja uvoza, ki bi bil v nasprotju s členom 60 Direktive 2006/112, ampak zgolj za namene učinkovitega uveljavljanja obveznosti obračuna DDV do maksimalnega zneska 5000 EUR določa pristojnost druge države članice za pobiranje DDV.
- 31 Vendar bi lahko prenos pristojnosti, ki ga *smiselno* uvaja člen 215(4) ZK, nasprotoval načelu teritorialnosti, ki velja za DDV. V skladu z načelom davčne teritorialnosti takšni prihodki namreč pripadejo državi članici končne porabe (sodba z dne 27. septembra 2007, Collée, C-146/05, EU:C:2007:549, točka 37). V obravnavani zadevi je tožeča stranka po nakupu cigaret na Poljskem te prodala kupcu v Nemčiji. Ker pa so bile cigarete za splošno prodajo ponujene na Poljskem, so tam vstopile v gospodarski krogotok.
- 32 V tem pogledu se DDV razlikuje od carinske dajatve, pri kateri načelo teritorialnosti v Uniji ne igra nobene vloge. Ne glede na državo članico, v kateri se carinske dajatve pobirajo, te pripadajo Uniji. Zato je pri carinskih dajatvah v ospredju učinkovito pobiranje, kar je doseženo s členom 215(4) ZK.